

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/88/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1022200894
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Holická
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1022200894.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Holickej a členov senátu JUDr. Jany Vlčkovej a JUDr. Ondreja Krajča v právnej veci žalobcu: K.. X.. S. I., R.. XX.XX.XXXX, D. Q. X, Q., proti žalovanému: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, so sídlom Račianska 71, Bratislava, o náhradu škody v sume 112.859,32 eur s príslušenstvom a priznanie nemajetkovej ujmy v sume 12.000 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 07. júna 2021, č.k. 10C 40/2019-101 a proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 16. februára 2022, č.k. 10C/40/2019-139, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Odvolanie žalobcu proti uzneseniu súdu prvej inštancie **odmieta**.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

o d ô v o d n e n i e :

1.

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanému náhrady škody v sume 112.859,32 eur s príslušenstvom a náhrady nemajetkovej ujmy v sume 12.000 eur s príslušenstvom titulom nesprávneho úradného postupu a vydania nezákonného rozhodnutia v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 15C/96/2008, aktuálne pod sp.zn. 9C/41/2017, v ktorom súd na návrh žalovaného vyrubil žalobcovi preddavok na trovy konania v zmysle pôvodne platného ustanovenia § 141a O.s.p. a následne v dôsledku nezloženia preddavku žalobcom konanie zastavil; uznesenie o zastavení konania spolu s uznesením Krajského súdu v Bratislave, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie, boli zrušené rozhodnutím Najvyššieho súdu SR. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobca požiadaval žalovaného v zmysle § 15 zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, no s negatívnym výsledkom. Žalobcovi teda v zmysle § 16 ods. 4 cit. zákona vzniklo oprávnenie podať žalobu. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Bratislava I dňa 02.07.2007 v konaní pôvodne vedenom pod sp.zn. 15C/96/2008 domáhal proti žalovanému náhrady škody v sume 112.859,32 eur (3.400.000 Sk), náhrady primeraného zadostučinenia v sume 146.053,24 eur (4.400.000 Sk) a zaplata nemajetkovej ujmy v sume 165.969,59 eur (5.000.000 Sk) spolu s príslušenstvom titulom náhrady škody spôsobenej vydaním nezákonných rozhodnutí v zmysle zák.č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, v priebehu konania sa nároku titulom náhrady nemajetkovej ujmy domáhal po pripustení zmeny petitu žaloby od žalovaného 2/ - Slovenskej republiky zastúpenej Ministerstvom vnútra SR. Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 28.03.2014 č.k. 15C/96/2008-317 uložil žalobcovi povinnosť

zložiť preddavok na trovy konania do 60 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorú povinnosť si žalobca nesplnil, a preto zastavil konanie podľa § 141a ods. 1 O.s.p. uznesením zo dňa 17.06.2015 č.k. 15C/96/2008-362. Krajský súd v Bratislave uznesením z 25.11.2015 sp.zn. 2Co/317/2015 napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil. Najvyšší súd SR uznesením zo dňa 17.05.2017 sp.zn. 5Cdo/97/2016 zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 25.11.2015 sp.zn. 2Co/317/2015, ako aj uznesenie Okresného súdu Bratislava I zo dňa 17.06.2015 č.k. 15C/96/2008-362 a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Okresný súd Bratislava I žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol rozsudkom č.k. 9C/41/2017-583 zo dňa 10.12.2019. Ústavný súd SR nálehom č.k. III. ÚS 58/2015-31 zo dňa 14.04.2015 konštatoval, že základné právo žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie jeho záležitostí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp.zn. 15C/96/2008 porušené boli; Okresnému súdu Bratislava I prikázal konať bez zbytočných prieťahov a žalobcovi priznal finančné zadostučinenie v sume 500 eur, na vyplatenie ktorého zaviazal Okresný súd Bratislava I. Zistený skutkový stav posúdil podľa § 1 písm. a/, § 3 ods. 1 písm. a/, b/, ods. 2, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, 2, § 9 ods. 1, 2, § 15 ods. 1, § 16 ods. 4, § 17 ods. 1, 2, 3, 4 zák.č. 514/2003 Z.z. a dospel k záveru, že žalobca nepreukázal kumulatívne splnenie všetkých zákonom predpokladaných podmienok pre úspešné uplatnenie náhrady škody a nemajetkovej ujmy podľa cit. zákona, keď v konaní nepreukázal vznik škody a nemajetkovej ujmy, nepreukázal rozsah nepriaznivých následkov, ktoré mu mali v súvislosti s konaním Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 9C/41/2017 (pôvodne 15C/96/2008) vzniknúť a nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi vydaným nezákonným rozhodnutím a nesprávnym úradným postupom a vznikom majetkovej a nemajetkovej ujmy. Uviedol, že žalobca sa v konaní vedenom pod sp.zn. 9C/41/2017 (pôvodne pod sp.zn. 15C/96/2008) okrem iných nárokov domáhal aj náhrady ušlého zárobku v sume 112.859,32 eur na základe akceptačného listu, keď tvrdil, že ako osoba trestne stíhaná nemohol do 15.08.2008 zatvoriť s firmou WEIMAL TRADE a.s. pracovnú zmluvu na dobu neurčitú od 01.09.2004. Toto konanie bolo skončené tak, že súd žalobu v celom rozsahu zamietol, a teda žalobcovi v súvislosti s vydaním uznesenia o zastavení konania, ktoré bolo dovolacím súdom zrušené, škoda v sume 112.859,32 eur nevznikla, keďže konanie bolo po zrušení uznesenia o zastavení konania skončené vydaním zamietajúceho rozhodnutia, a teda žalobcovi nevznikol nárok, ktorý by si mohol v exekučnom konaní vymáhať, čím odôvodňoval vznik škody voči žalovanému v prejednávanej veci titulom vydania nezákonného rozhodnutia - uznesenia o zastavení konania. Žalobca nepreukázal výšku škody a príčinnú súvislosť medzi uplatnenou výškou škody a vydaním nezákonného rozhodnutia vydaného v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava I pod sp.zn. 9C/41/2017 (pôvodne pod sp.zn. 15C/96/2008). K žalobcom tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu Okresného súdu Bratislava I v uvedenom konaní, ktorý sa mal prejaviť vydaním nezákonného rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie konanie zastavil a vo vydaní potvrdzujúceho rozhodnutia odvolacím súdom, ktoré boli zrušené dovolacím súdom, uviedol, že tento procesný postup nemohol vyhodnotiť ako nesprávny úradný postup, pretože tento procesný postup sa premietol do vydania rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu, ktoré boli preskúmané dovolacím súdom a zrušené po tom, čo dovolací súd preskúmal procesný postup nižších súdov. Napadnutý nesprávny úradný postup súdov smeroval k vydaniu napadnutých rozhodnutí žalobcom a tieto procesné postupy ako samotné nepodliehajú preskúmaniu súdom, na procesný postup prihladol príslušný dovolací orgán - Najvyšší súd SR v konaní o dovolaní, v ktorom boli rozhodnutia, ktoré boli výsledkom úradného - procesného postupu súdov preskúmané. Keďže uvedený procesný postup súdov nevyhodnotil ako nesprávny úradný postup, žalobcovi s týmto procesným postupom súdov uplatnená škoda nemohla vzniknúť a nemohla byť preukázaná ani príčinná súvislosť medzi žalobcom namietaným nesprávnym úradným postupom súdov a uplatnenou škodou. Dodal, že v prípade nesprávneho úradného postupu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi normami pre jeho konanie alebo k porušeniu právneho poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Pre túto formu zodpovednosti je určujúce, že úkony tzv. úradného postupu samy osebe k vydaniu rozhodnutia nevedú, a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neprejavia, alebo ide o inú nečinnosť orgánu štátu, či iné vady v spôsobe vedenia konania. V zmysle ustálenej rozhodovacej činnosti súdov nesprávny úradný postup je postup, ktorý s rozhodovacou činnosťou priamo nesúvisí, nevyústi do nej a neprejaví sa v obsahu konkrétneho rozhodnutia. K nároku na náhradu škody titul nesprávneho úradného postupu súdov spočívajúceho v neodôvodnených prieťahoch konštatovaných Ústavným súdom SR v náleze č.k. III. ÚS 58/2015-31 zo dňa 14.04.2015, ktorým žalobcovi bolo priznané finančné zadostučinenie v sume 500 eur, uviedol, že žalobca v konaní nepreukázal, že by mu v dôsledku neodôvodnených prieťahov v predmetnom konaní vznikla škoda v sume 112.859,32

eur v priamej príčinnej súvislosti s konštatovanými nedôvodnými prieťahmi v konaní sp.zn. 9C/41/2017 (pôvodne sp. zn. 15C/96/2008). K žalobcom uplatnenej náhrade nemajetkovej ujmy v sume 12.000 eur s príslušenstvom uviedol, že žalobcom označené konanie sp.zn. 9C/41/2017 (pôvodne sp.zn. 15C/96/2008) by sa mohlo považovať za konanie objektívne spôsobilé privodiť ujmu na právach žalobcu, avšak iba za splnenia zákonných predpokladov. Žalobca v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že v dôsledku rozhodnutia o zastavení konania a následného nesprávneho úradného postupu súdov spočívajúceho v nedôvodných prieťahoch konštatovaných Ústavným súdom SR mu bola spôsobená nemajetková ujma. Neuviedol, ako dospel k ním uplatnenej sume, iba konštatoval, že žalovaný je zodpovedný za vznik nemajetkovej ujmy, ktorú si on oceňuje sumou 12.000 eur. Žalobca nepreukázal, že v dôsledku vydania rozhodnutí súdmi v predmetnom konaní a v súvislosti s neprávym úradným postupom Okresného súdu Bratislava I, spočívajúcim v nedôvodných prieťahoch v tomto konaní došlo k zníženiu jeho dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti, že pociťoval, resp. pociťuje následky v odlišnom správaní príbuzných, resp. osôb v jeho blízkom či širšom okruhu. Nepriznanie náhrady nemajetkovej ujmy žalobcovi v súvislosti s konštatovanými prieťahmi v konaní Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 9C/41/2017 (sp.zn. 15C/96/2008) odôvodnil aj poukazom na obsah nálezu Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 58/2015-31 zo dňa 14.04.2015, ktorým Ústavný súd SR už priznal žalobcovi finančné zadosťučinenie v sume 500 eur, ktoré bol Okresný súd Bratislava I povinný žalobcovi vyplatiť. Ústavný súd SR pri určení primeraného finančného zadosťučinenia vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 Dohovoru priznáva, so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu; Ústavný súd SR považoval priznanie sumy 500 eur za primerané finančné zadosťučinenie. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal s odôvodnením, že žalovanému trovy konania nevznikli.

2.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania, alternatívne navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a jeho žalobe vyhovieť v celom rozsahu a priznať mu trovy prvoinštančného aj odvolacieho konania. Namietal, že napadnutý rozsudok je nezákonný a protiústavný, nekonzistentne, neracionálne a nepresvedčivo odôvodnený. Porušením princípu rovnosti zbraní a porušením práva na kontradiktórne konanie mu bola odňatá možnosť riadne konať pred súdom, keďže mu nebolo doručené účinne predpísaným spôsobom a do vlastných rúk vyjadrenie žalovaného k žalobe, ktoré by spĺňalo náležitosti právneho úkonu, a by bolo podpísané stranou sporu, ktorá ho súdu predkladá, a teda je tu absencia vyjadrenia k žalobe, čo súd prvej inštancie neodstránil, a to napriek vyjadreniu žalobcu z 01.06.2020, pričom poukázal na jeho návrh na rozhodnutie kontumačným rozsudkom. S jeho návrhom sa súd dôsledne nevysporiadal a vec nesprávne právne posúdil, keď nerozhodol o jeho návrhu z 01.06.2020 na rozhodnutie kontumačným rozsudkom napriek tomu, že žalobca opätovne upozornil prvoinštančný súd na to, že diskriminuje žalobcu, porušuje jeho právo rovnosti a právo na kontradiktórne súdne konanie, keďže tzv. nulitné právne úkony nie je možné považovať za zákonom predpísané vyjadrenia žalovaného, keďže v tej podobe ako boli doručené okresným súdom žalobcovi nie sú podpísané vôbec, resp. nie je súdom spoľahlivo a bez akýchkoľvek pochybností osvedčené, že by boli podpísané zaručeným elektronickým podpisom. Nemohol sa preto na výzvu súdu plnohodnotne vyjadriť k „údajnému vyjadreniu žalovanej“, ktoré nespĺňalo náležitosti právneho úkonu. Namietal porušenie § 149 C.s.p., § 151 ods. 1, 2, § 153 ods. 1, 2, 3, § 154 C.s.p., čo malo za následok odňatie mu možnosti riadne konať pred súdom a realizovať plnohodnotne mu priznané práva zákonom a ústavou, Listinou, Dohovorom, keďže Okresný súd mu zaslal iba „zdrap papiera“ - nulitné právne úkony protistrany z 03.02.2020, doručené nepodpísané. Vinou súdu sa teda nemal k čomu vyjadrovať, keďže aj vyjadrenie žalovaného z 02.07.2020 bolo opätovne nepodpísaným „zdrapom papiera“ a opätovne sa jednalo o nulitný právny úkon. S poukazom na názor ESLP namietal, že každé podanie musí byť riadne datované a podpísané, inak sa naň hľadí ako keby nebolo v stanovenej lehote podané, teda súd na takéto neprihliada, a teda ani on nemohol prihliadať na takéto podanie. Súd prvej inštancie nevysvetlil, prečo na takéto ničotné podania žalovaného prihliadal a prečo vykonal nadprácu v prospech žalovaného. Zásielka doručená mu dňa 04.09.2020 je opätovne nepodpísaná žalovaným, súd neosvedčil existenciu doložky o autorizácii, absentuje teda osvedčenie vlastnoručného podpisu, absentuje kvalifikovaný elektronický podpis s kvalifikovanou elektronickou časovou pečiatkou. Neboli preto splnené podmienky na uskutočnenie pojednávania dňa 07.06.2021 a rozhodnutie rozsudkom, keďže nedoručenie vyjadrenia účastníka konania druhému účastníkovi konania vytvára stav nerovnosti účastníkov v konaní pred súdom, čo je v rozpore s princípom kontradiktórnosti konania a rovnosti

zbraní ako súčasť práva žalobcu na spravodlivý proces. Súd prvej inštancie nemal splnené zákonom stanovené podmienky, aby sa „neúčinnými“ námietkami žalovaného vôbec zaoberal, a teda došlo k zmeškaniu lehoty na vyjadrenie sa žalovaného k žalobe a vzhľadom na jeho žiadosť o rozhodnutie súdu rozsudkom pre zmeškanie, bolo povinnosťou súdu vo veci rozhodnúť v súlade s jeho návrhom a zaviazat' žalovaného zaplatiť mu uplatnenú majetkovú škodu a nemajetkovú ujmu. Namietal, že preukázal, že mu vznikla uplatnená majetková ujma, ako aj nemajetková ujma; uplatnená nemajetková ujma 12.000 eur v priamej príčinnej súvislosti s extrémnou dĺžkou konania je súladná s rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR, ako aj ESLP. Poukázal na aktuálnu rozhodovaciu prax v senátoch „4Cdo“ a „7Cdo“ Najvyššieho súdu SR. Pokiaľ súd poukázal na nález ústavného súdu sp.zn. III. ÚS 58/2015-31 zo dňa 14.04.2015, ktorým mu ústavný súd priznal finančné zadostučinenie v sume 500 eur, uviedol, že sa nejednalo o odškodnenie nemajetkovej ujmy (išlo o iný čiastkový útok, iné okolnosti prípadu tvrdené žalobcom v konaní pred ústavným súdom), ktorá žalobcovi vznikla v priamej príčinnej súvislosti s extrémnou dĺžkou súdneho konania ako celku v dôsledku nezákonných rozhodnutí vydaných so zlým úmyslom okresným súdom a krajským súdom. Ďalej namietal, že vo veci odškodnenia konal a rozhodoval nie nezaujatý a nie nestranný Okresný súd Bratislava I, teda súd zodpovedný za nezákonné rozhodnutia vo veci č.k. 15C/96/2008 vedenej na Okresnom súde Bratislava I v úmysle legalizovať nezákonné konanie a rozhodovanie Okresného súdu Bratislava I ako aj Krajského súdu Bratislava. S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR č.k. 4MCdo 20/2009 z 30.05.2011 namietal, že zodpovednosť vzniká aj z rozhodnutia procesnej povahy a je zrejmé, že na vznik zodpovednosti štátu sa nevyžaduje meritórne právoplatné skončenie veci, ale len splnenie zákonom stanovených predpokladov zodpovednosti štátu, s čím sa prvoinštančný súd dôsledne nevysporiadal. Namietal, že súd prvej inštancie porušil atribúty spravodlivého procesu, teda formalistickým postupom zasiahol do jeho procesných práv, neumožnil mu ústavne konformne mať príležitosť predložiť svoje argumenty bez toho, aby nebol znevýhodnený. Napadnutý rozsudok porušil jeho právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím garantované čl. 36 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd, teda náhradu majetkovej škody podľa spravodlivého zváženia jednotlivých okolností prípadu, keďže je tu priama príčinná súvislosť s nezákonným rozhodnutím a vznikom majetkovej, resp. nemajetkovej škody titulom objektívnej zodpovednosti. Aj za situácie, keby žalobca nebol schopný presne určiť a preukázať výšku škody, resp. nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím, pričom však preukáže a odôvodní výšku škody (čo žalobca preukázal, a aj primerane skutkovému stavu veci a s odkazom na judikatúru vyšších súdov aj odôvodnil), teda že mu takáto škoda vznikla, nemôžu obecné sudy rozhodnúť, že mu škoda nebude vôbec nahradená, alebo že medzi protiprávnym konaním okresného súdu a krajského súdu nie je príčinná súvislosť. Ďalej uviedol, že napadnutý rozsudok prevzala na pošte dňa 28.07.2021 jeho manželka, v čase jeho pobytu v zahraničí od 17.07.2021 do 22.08.2021 a žiadal preto o odpustenie zmeškania lehoty na podanie odvolania z ospravedlniteľného dôvodu, pretože počas pobytu v zahraničí s jeho maloletým synom nemohol aplikovať 15-dňovú lehotu na podanie kvalifikovaného odvolania.

3.

Žalovaný sa v odvolacom konaní nevyjadril.

4.

Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na odpustenie zmeškanej lehoty na podanie odvolania proti rozsudku č.k. 10C/40/2019-101 zo dňa 07.06.2021.

5.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca, žiadal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a odpustiť mu zmeškanie lehoty na podanie odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie.

6.

Odvolací súd preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie z hľadiska ust. § 386 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu v danej veci nie je prípustné.

7.

Podľa § 355 ods. 2 C.s.p. proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

8.

Uznesenia súdu prvej inštancie, proti ktorým je odvolanie prípustné, sú ustanovené taxatívnym výpočtom uvedeným v ust. § 357 C.s.p., v ktorom nie je uvedené uznesenie o zamietnutí návrhu na odpustenie zmeškanej lehoty, a preto proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné. Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie žalobcu proti uzneseniu súdu prvej inštancie odmietol ako neprípustné podľa § 386 písm. c/ C.s.p.

9.

Žalobca v odvolacom konaní predložil žiadosť o poskytnutie služby podanú na pošte Q., ktorou žiadal o predĺženie odbernej lehoty na zásielkach uložených na pošte v období od 16.07.2021 do 23.08.2021. Na základe žiadosti odvolacieho súdu o oznámenie, či bola žalobcovi predĺžená odberná lehota v zmysle jeho žiadosti a kto prevzal zásielku adresovanú žalobcovi, ktorou mu bol doručovaný rozsudok súdu prvej inštancie, Slovenská pošta, a.s. Banská Bystrica oznámila písomným podaním doručeným odvolaciemu súdu dňa 01.08.2022, že predmetnú zásielku prevzala manželka adresáta na základe splnomocnenia, ktoré poskytla k nahliadnutiu. Odvolací súd preto vyzval žalobcu na predloženie plnomocenstva, ktoré udelil jeho manželke a na základe ktorého prevzala na pošte dňa 28.07.2021 rozsudok súdu prvej inštancie a žalobca na výzvu súdu oznámil, že požadovaným plnomocenstvom nedisponuje. Vzhľadom na to, že sa nepodarilo odstrániť pochybnosť o riadnom doručení napadnutého rozsudku žalobcovi do vlastných rúk, keď zásielku prevzala jeho manželka a nebolo v konaní predložené splnomocnenie, ktorým by bola žalobcom splnomocnená v jeho mene na preberanie poštových zásielok vrátane zásielok určených mu do vlastných rúk, odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a v medziach uplatnených odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10.

Predmetom konania bol žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody v sume 112.859,32 eur s príslušenstvom a na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 12.000 eur s príslušenstvom titulom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím, a to z dôvodu, že v konaní pôvodne vedenom pod sp.zn. 15C/96/2008 Okresný súd Bratislava I nesprávne úradne postupoval, keď na návrh žalovaného vyrubil žalobcovi preddavok na trovy konania v zmysle § 141a O.s.p. a následne v dôsledku nezloženia preddavku žalobcom zastavil konanie vydaním nezákonného uznesenia zo dňa 17.06.2015 č.k. 15C 96/2008-362, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 25.11.2015 sp.zn. 2Co/317/2015 a následne boli uznesenia Okresného súdu Bratislava I a Krajského súdu v Bratislave uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo 97/2016 zo dňa 17.05.2017 zrušené a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalobca tvrdil, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 15C/96/2008 sa mu nedostalo primeranej a spravodlivej ochrany jeho subjektívneho práva a jeho nárok nemohol byť vymáhaný v exekučnom konaní v dôsledku zastavenia konania, v ktorom sa okrem iného domáhal proti žalovanému zaplata sumy 112.859,32 eur s príslušenstvom, čo je v priamom vzťahu príčiny a následku; uviedol, že škoda v žalovanej sume spočíva aj v tom, že v uvedenom konaní mu nebola poskytnutá súdna ochrana v primeranej lehote a jeho právo sa nestalo vymáhateľným vinou nezákonných rozhodnutí okresného súdu a krajského súdu, ktoré pre nezákonnosť boli dovolacím súdom zrušené, ako aj v dôsledku nesprávneho úradného postupu okresného súdu. Tvrdil, že škoda, ktorej náhrady sa domáha, predstavuje stratu legitímne očakávaného majetkového prínosu v sume 112.859,32 eur s príslušenstvom, ktorej zaplata sa domáhal v konaní sp.zn. 15C/96/2008. Ďalej uviedol, že Ústavný súd SR nálezom č.k. III. ÚS 58/2015-31 zo dňa 14.04.2015 konštatoval porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa § 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní sp.zn. 15C 96/2008 vedenom Okresným súdom Bratislava I.

11.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie doručil žalovanému žalobu s prílohami a s uznesením zo dňa 13.01.2020 č.k. 10C/40/2019 - 47, ktorým vyzval žalovaného na vyjadrenie sa k žalobe v lehote 15 dní od doručenia uznesenia, a ktoré bolo žalovanému doručené dňa 23.01.2020. Žalovaný sa písomne vyjadril k žalobe podaním doručeným súdu dňa 04.02.2020 v elektronickej podobe, ktoré bolo podľa výsledku informatívneho overenia podpisov a pečatí v elektronickej správe (č.l. 61

spisu) podpísané povereným štátnym zamestnancom žalovaného K.. T. P.V. zaručeným elektronickým podpisom, a ktorým žiadal žalobu žalobcu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť.

12.

Podľa § 125 ods. 1 C.s.p. podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

13.

Podľa § 125 ods. 2 C.s.p. podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do 10 dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

14.

Žalovaný v súdom stanovenej lehote predložil vyjadrenie k žalobe v elektronickej podobe a autorizované podľa osobitného predpisu v súlade s citovanými ustanoveniami, ktoré obsahovalo všetky náležitosti uvedené v § 127 C.s.p., čím si žalovaný splnil povinnosť uloženú mu uznesením súdu prvej inštancie a neboli preto splnené zákonom stanovené podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa § 273 C.s.p. Správne preto súd prvej inštancie postupoval, keď vyjadrenie žalovaného doručil žalobcovi spolu s uznesením zo dňa 31.03.2020 č.k. 10C/40/2019-66, ktorým vyzval žalobcu na vyjadrenie sa v lehote 15 dní od doručenia uznesenia. Žalobca vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 02.06.2020 namietal absenciu podpisu žalovaného na jeho vyjadrení a uviedol, že z toho dôvodu nie je možné sa k nemu vyjadriť. Ďalšie vyjadrenie žalovaného bolo doručené súdu dňa 02.07.2020 taktiež v elektronickej podobe a podľa výsledku informatívneho overenia podpisov a pečatí v elektronickej správe (č.l. 78 spisu) bolo riadne podpísané zaručeným elektronickým popisom. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 12.08.2020 namietal, že vyjadrenie žalovaného mu bolo doručené nepodpísané, na základe čoho mu bolo súdom prvej inštancie mailom z 18.08.2020 oznámené, že predmetné podanie bolo na súd podané elektronicky, dokument bol podpísaný elektronicky a že podanie mu bolo zaslané taktiež hybridnou poštou. Vzhľadom na uvedené odvolací súd posúdil ako nedôvodné námietky žalobcu, že sa nemohol plnohodnotne vyjadriť k vyjadreniam žalovaného, že neboli splnené podmienky pre uskutočnenie pojednávania a súd mal rozsudkom pre zmeškanie žalovaného vyhovieť žalobe žalobcu v celom rozsahu, keď predmetné vyjadrenia žalovaného spĺňali zákonom stanovenú formu a náležitosti v zmysle cit. ustanovení. Okrem toho odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ aj žalobca namietal absenciu podpisu žalovaného, samotná táto skutočnosť mu nebránila vyjadriť sa zároveň aj k obsahu týchto podaní a námietkam žalovaného, uvedeným v jeho vyjadrení.

15.

Odvolací súd ďalej dospel k záveru, že v prejednávanej veci súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a jeho skutkové zistenia majú oporu vo vykonanom dokazovaní, keď vzal do úvahy všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, z prednesov sporových strán a z obsahu spisu vyplynuli najavo. Vec posúdi správne po právnej stránke, keď na zistený skutkový stav aplikoval príslušné ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ktoré aj správne vyložil a dospel k správnym záverom, že žalobca v konaní nepreukázal vznik škody a nemajetkovej ujmy, nepreukázal rozsah nepriaznivých následkov, ktoré mu mali v súvislosti s konaním Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 9C/41/2017 (pôvodne 15C/96/2008) vzniknúť a nepreukázal ani príčinnú súvislosť medzi vydanými nezákonnými rozhodnutiami a nesprávnym úradným postupom a vznikom majetkovej a nemajetkovej ujmy. Svoje zistenia a závery, pre ktoré žalobe nevyhoveli, aj riadne odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 C.s.p., keď uviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil po skutkovej aj právnej stránke a vysporiadal sa so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci.

16.

Žalobca vo svojom odvolaní zotrval na svojich tvrdeniach a argumentácii, prednesených v konaní pred súdom prvej inštancie, keď opätovne poukazoval na to, že v danom prípade došlo k zrušeniu právoplatného rozhodnutia o zastavení konania, a to príslušným orgánom pre nezákonnosť - uznesením Najvyššieho súdu SR a tvrdil, že mu vznikla majetková a nemajetková ujma, s ktorými sa však súd prvej inštancie v rámci posudzovania splnenia zákonom predpokladaných podmienok pre úspešné uplatnenie

nároku na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v odôvodnení rozhodnutia dôsledne vysporiadal, keď poukázal na všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z vykonaného dokazovania, z ktorých vychádzal pri právnom posúdení veci, a preto jeho rozhodnutie možno považovať za presvedčivé. Odvolací súd považuje skutkové a právne závery súdu prvej inštancie za správne a v celom rozsahu sa preto stotožňuje s dôvodmi uvedenými v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 2 C.s.p. a v podrobnostiach na ne odkazuje.

17.

K námietkam žalobcu uvedeným v jeho odvolaní odvolací súd uvádza, že i keď rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I č.k. 15C/96/2008-362 zo dňa 17.06.2015, ktorým bolo konanie zastavené a uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2Co 317/2015 zo dňa 25.11.2015, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie súdu prvej inštancie, boli uznesením Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/97/2016 zo dňa 17.05.2017 zrušené a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, náhrady škody a nemajetkovej ujmy sa môže domáhať len za splnenia všetkých podmienok stanovených zákonom č. 514/2003 Z.z. Žalobca už v žalobe uviedol, že škoda, ktorej náhrady sa domáha, predstavuje stratu legitímne očakávaného majetkového prínosu v sume 112.859,32 eur s príslušenstvom, ktorej zaplata sa domáhal v konaní sp.zn. 15C/96/2008 vedeným Okresným súdom Bratislava I. Táto škoda mu však nemohla vzniknúť v súvislosti s vydaním uznesenia okresného súdu o zastavení konania a uznesenia odvolacieho súdu, ktorým bolo toto rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdené, keď tieto rozhodnutia boli dovolacím súdom zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie súdu prvej inštancie, v ktorom bola žaloba žalobcu ako nedôvodná zamietnutá. Z výsledku konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 15C/96/2008, resp. 9C/41/2017 je zrejmé, že príčinou žalobcom tvrdenej straty očakávaného majetkového prínosu v sume 112.859,32 eur s príslušenstvom, nebolo zastavenie predmetného konania uznesením okresného súdu v spojení s uznesením krajského súdu, alebo nesprávny úradný postup súdu spočívajúci v neodôvodnených prietahoch konštatovaných Ústavným súdom, ale nedôvodnosť ním uplatnených nárokov, z ktorého dôvodu bola žaloba žalobcu zamietnutá. Nedôvodne tiež žalobca v odvolaní namieta, že ním uplatnená nemajetková ujma v sume 12.000 eur v priamej príčinnej súvislosti s extrémnou dĺžkou konania je súladná s rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu SR, Ústavného súdu SR a ESLP a že pokiaľ mu nálezom Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 58/2015-31 zo dňa 14.04.2015 bolo priznané finančné zadosťučinenie v sume 500 eur, nejednalo sa o odškodnenie nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla v priamej príčinnej súvislosti s extrémnou dĺžkou súdneho konania ako celku v dôsledku nezákonných rozhodnutí. Žalobca v žalobe uviedol, že zastavením konania vo veci sp.zn. 15C 96/2008 vedenej na okresnom súde v Bratislave v dôsledku vydania nezákonných rozhodnutí okresným súdom a krajským súdom, zrušených pre nezákonnosť Najvyšším súdom SR, mu vznikla majetková škoda v sume 112.859,32 eur s príslušenstvom a nemajetková ujma v sume 12.000 eur; ďalej uviedol, že mu nebola poskytnutá súdna ochrana v primeranej lehote a jeho právo sa nestalo vinou nezákonných rozhodnutí Okresného súdu Bratislava I a Krajského súdu v Bratislave, zrušených pre nezákonnosť Najvyšším súdom SR a nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Bratislava I vymáhateľným a v tejto súvislosti poukázal na nález Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 58/2015-31 zo dňa 14.04.2015. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie správne zamietol žalobu žalobcu v časti uplatnenej nemajetkovej ujmy s odôvodnením, že žalobca nepreukázal, že v dôsledku rozhodnutia o zastavení konania a následného nesprávneho úradného postupu súdov spočívajúceho v nedôvodných prietahoch konštatovaných Ústavným súdom SR mu bola spôsobená nemajetková ujma; neuviedol ani ako dospel k ním uplatnenej sume. Správne tiež poukázal na to, že Ústavný súd SR už priznal žalobcovi finančné zadosťučinenie v sume 500 eur, ktoré so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu ústavný súd považoval za primerané finančné zadosťučinenie. Žalobca v konaní nepreukázal iný nesprávny úradný postup než spočívajúci v nedôvodných prietahoch konštatovaných predmetným nálezom ústavného súdu a okrem toho v zmysle zák.č. 514/2003 Z.z. ani samotný nesprávny úradný postup nemožno považovať bez ďalšieho za konanie, v dôsledku ktorého by žalobcovi automaticky prináležal nárok na peňažnú náhradu nemajetkovej ujmy, ale pre vznik tohto nároku vyžaduje zákon aj splnenie ďalšej podmienky, ktorou je vznik nemajetkovej ujmy, a to v príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom, a preto žalobcu ako poškodeného zaťažuje bremeno tvrdenia, a aj dôkazné bremeno ohľadne vzniku konkrétnych negatívnych následkov nesprávneho úradného postupu žalovaného v jednotlivých oblastiach života žalobcu. Žalobca v konaní takéto konkrétne negatívne následky nesprávneho úradného postupu žalovaného neuviedol, a ani nepreukázal.

18.

Z uvedených dôvodov odvolací súd posúdil odvolanie žalobcu ako nedôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

19.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému, ktorý mal úspech v odvolacom konaní, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože mu trovy v odvolacom konaní nevznikli.

20.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou

na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).